

[Poul Møller.]

for gjort bemærkninger om vort forskellige syn på privatopsparingens værdi. Da formuen, i hvert fald de mindre formuer, som der her er tale om, er resultatet af en opsparing — en opsparing, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen i og for sig også udtalte sig venligt om i almindelighed —, en opsparing, som samfundet lægger megen vægt på, forekommer det mig absurd at beskattede opsparingsresultatet. Det giver jo intet incitament. I vort land er det muligt — således som det ærede medlem hr. Edvard Sørensen nævnte — at oppebære aldersrente med formue op til små 100 000 kr.; men er der nu sund sans i at betragte den samme person som tilstrækkelig mindre-bemidlet — det er jo stadig aldersrentelovens kriterium — til at få aldersrente og tilstrækkelig velhavende til at kunne og skulle betale formueskat? Mig forekommer det i hvert fald meningsløst. Der er ikke tale om, at forslaget letter de mest velhavende, de virkelig rige. Formueskatten bortfalder for formuer indtil 100 000 kr., og den nedsættes noget for formuer op til 500 000 kr. Sætter man virkelig pris på opsparing, vil man have den fremmet, så må man også ind på de tanker, der her er rejst. Ved partiernes stilling til disse forslag skal deres sympati for opsparingen måles.

Det er imidlertid ikke blot opsparingen, der har fået en stærk stilling ved forslaget, det samme gælder familiernes stilling. Ved forhøjelsen af forsørgerfradraget og ved at bevare den store forskel i de personlige fradrag for forsørgere og ikke-forsørgere er der åbnet mulighed for en lettelse af byrderne for familieforsørgere, når skatetrykket skal gå nedad. Da vor direkte skattelovgivning bygger på evneprincippet, må det erkendes, at skatteevnen er betydelig mindre, hvor to personer skal leve af een indkomst, end dér, hvor kun een skal gøre det. Men forudsætningen herfor må da til gengæld være, at forsørgerbegrebet ændres i overensstemmelse med forslaget, således at en person rent faktisk skal være forsørger af en anden for at få fradraget. Derved vil sambeskatningens værste konsekvenser også blive afsvækket, og man vil ikke længere kunne se eksempler på, at det vil kunne betale sig at blive skilt for derefter gennem at vinde, om jeg så må sige, dobbelt forsørgerfradrag.

At forsørgerfradraget samtidig bevares

op til 20 000 kr., betyder også en afsvækkelse af sambeskatningens grelleste virkninger; men først og fremmest medfører det en jævnere overgang ved indtægtsstigninger, og det er en af den nuværende skattelovgivnings største svagheder, at marginalbeskatningen fra 10 000 til ca. 15 000 kr. vokser så hastigt, at det er blevet en almindeligt udbredt opfattelse, at det ikke kan betale sig at præstere en ekstra arbejdsindsats.

Udfra den samme familiepolitiske linie kan mit parti tilslutte sig forslaget om at gøre hustrufradraget afhængigt af, om der er børn i hjemmet. Merudgifter i forbindelse med en hustrus udearbejde var jo oprindelig en af de væsentligste begrundelser for dette fradrags indførelse, og man må erkende, at disse udgifter er størst, hvor der er børn.

Jeg tror, at der ved den foreslåede frivillige ordning med hensyn til hustrus selvangivelse er skabt en løsning på det problem, der gang på gang har været rejst fra denne talerstol, at selverhvervende kvinder, der lever i ægteskab, skal have den samme ret som deres ugifte medsøstre til selv at opgive indtægt og formue og til selv at påtage sig det skatteretlige ansvar for betalingen af den del af familiens skat, som vedrører deres indkomst- og formueopgørelse.

Jeg betragter forslagets afsnit II som en forbedring i forhold til den bestående lovgivning, og jeg betragter det som en forbedring i forhold til kommissionsudkastet, at man har afløst kapitalvindingsforslaget med dette forslag, som kun rammer specielle gevinster, men ikke rammer dér, hvor der kun er tale om egentlig formueforskydning.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi har holdt os borte fra en ændring i kontrolloven. Det er den sidste af de større skattelove, der har været til behandling her og er blevet gennemført på rigsdagen. Den har ikke virket helt endnu, hvor skatteadministrationen i de senere år har haft ganske overvældende arbejdsforhold med eengangsbeskatning og med mange andre specielle dannelser, bunden opsparing o. s. v., så at man ikke har kunnet komme i gang med hele den efterforskning, som det var kontrollovens mening man skulle i gang med. Forlænges eller bevares denne kontrollov, er jeg ikke i tvivl om, at så skal vi nok ad den vej nå frem til en rigtig ligning overalt.

Den offentlige gabestok, statstidende er